Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3472/2019
25.12.2019. године
Б е о г р а д

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Бранка Станића, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милија Симић, адвокат из ..., против туженог ББ АД ..., кога заступа Бранислав Томашев, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Јагодини Гж1 169/19 од 21.06.2019. године, у седници одржаној 25.12.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против решења Вишег суда у Јагодини Гж1 169/19 од 21.06.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Основног суда у Параћину П1 304/18 од 18.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор туженог о стварној ненадлежности суда. Ставом другим изреке, одбачена је тужба тужиоца којим је тражиоца да се поништи решење о престанку радног односа отказом уговора о раду туженог од 20.09.2017. године у целости као незаконито и да се обавеже тужени да га врати на рад и распореди на радно место које одговара њеној стручној спреми, знању и способностима. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка.

Решењем Вишег суда у Јагодини Гж1 169/19 од 21.06.2019. године, ставом првим изреке, потврђено је првостепено решење у ставу другом и трећем изреке, а жалба тужиоца у односу на овај део одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, одлучено је да трошкови одговора на жалбу не досуђују.

Против правноснажног другостепеног решења тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијаног решења у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

У конкретном случају, тужилац је 29.12.2017. године поднео тужбу ради поништаја решења о престанку радног односа од 20.09.2017. године, којим је тужиоцу

отказан уговор о раду закључен, услед правних последица покретања стечајног поступка над туженим послодавцем као стечајним дужником. Судови су приликом одлучивања о тужбеном захтеву ценили благовременост поднете тужбе, те утврдили да је тужиоцу решење о престанку радног односа уручено 26.09.2017. године, те како је тужбу поднео 29.12.2017. године, по протеку рока од 60 дана који је прописан чланом 195. став 2. Закона о раду, то је тужба одбачена као неблаговремена.

Закон о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05... 13/17) у члану 195. став 1. прописује да против решења којим је повређено право запосленог или кад је запослен сазнао за повреду права, запослени, односно представник синдиката чији је запослени члан ако га запослени овласти, може да покрене спор пред надлежним судом, а ставом 2. прописано је да рок за покретање спора јесте 60 дана од дана достављања решења, односно сазнања за повреду права.

Рок који је прописан чланом 195. став 2. Закона о раду је преклузиван рок, чијим се протеком губи право на правну заштиту и на овај рок се не примењују правила о прекиду и застоју рокова. Како је тужиоцу решење о престанку радног односа достављено 26.09.2017. године, а тужбу за поништај овог решења је поднео 29.12.2017. године, то су нижестепени судови правилном применом члана 195. Закона о раду, одбацили тужбу као неблаговремену.

Тужилац наводи да је за повреду права сазнао у моменту објављивања одлуке Привредног апелационог суда Пвж 453/17 од 24.11.2017 године, када је ова одлука објављена на огласној табли Привредног суда у Крагујевцу, те је од тада почео да тече рок за подношење тужбе прописан чланом 195. став 2. Ови наводи тужиоца су неосновани јер се објављивање решења којим је поништено решење о отварању стечаја, не може сматрати даном сазнања за повреду права запосленог, већ је дан сазнања за повреду права дан када је тужилац примио побијано решење о отказу уговора о раду, а то је 26.09.2017. године. Осим тога, на основу члана 77. Закона о стечају, отварање стечајног поступка је разлог за отказ уговора о раду који је стечајни дужник закључио са запосленима и овај отказ проузрокује све последице, као и отказ уговора о раду из других законом дозвољених разлога. Обустава стечаја нема за последицу враћање у стање које је било пре отварања стечаја, тако да се дан сазнања за објављивање решења којим је поништено решење о отварању стечаја не може сматрати као дан сазнања за повреду права запосленог у погледу протека рока за подношење тужбе у смислу члана 195. Закона о раду.

Ревизијским наводима се понављају жалбени разлози да тужени током поступка није био уредно заступан. Међутим, како је у време подношења тужбе тужени био активно привредно друштво које је овластило адвоката Бранислава Томашева за заступање у овој правној ствари, то су неосновани ревизијски наводи којима се указује да тужени током поступка није уредно заступан.

На основу члана 414. став 1. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић